

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121298300
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121298300.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému V. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX/X, XXX XX M., v konaní o zaplatenie 2 422,48 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5Csp/66/2021-112 zo dňa 26. novembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku o zamietnutí žaloby **p o t v r d z u j e.**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o náhrade trov konania **m e n í t a k**, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov prvoinštančného konania.

III. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 13.04.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2 422,48 Eur s príslušenstvom titulom zostávajúcej časti zosplateného nezaplateného úveru zo strany žalovaného. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (II. výrok).

1.1 Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 19.05.2016 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver (ďalej aj „zmluva o úvere“), na základe ktorej bola žalovanému zo strany žalobcu poskytnutá suma 2 756,30 Eur. Žalovaný sa sumu zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach po 59,19 Eur so splatnosť splátok 15. deň v mesiaci. V zmluve bola uvedená RPMN 20,60 %, priemerná hodnota RPMN 15,19 %, ročná úroková sadzba 18,74 % a odplata 18,74 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola dohodnutá na sumu 4 971,96 Eur so splatnosťou prvej splátky po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a termínom konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru.

1.2 Zmluvu o úvere vyhodnotil súd prvej inštancie ako spotrebiteľskú zmluvu a zároveň ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z.z.“) a v zmysle § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O.z.“) prihliadal z úradnej povinnosti na možné premlčanie nároku žalobcu. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že v zmluve o úvere a v § 3 úverových podmienok žalobcu ako neoddeliteľnej súčasťou zmluvy bola upravená možnosť zosplatenia úveru v prípade oneskorenia sa dlžníka s platením splátok v zmysle § 565 O.z.

Z doloženého výpisu čerpania splátok a úhrad súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný zaplatil celkovo žalobcovi sumu 1 070,42 Eur. Poslednú platbu vykonal dňa 01.12.2017 vo výške 64,19 Eur, čo predstavuje 18 splátok po 59,19 Eur (splátky splatné od 06/2016 do 11/2017) a časť 19. splátky vo výške 5,- Eur (12/2017), ktorej nezaplatením v plnej výške (dňa 15.12.2017) sa žalovaný dostal do omeškania. Na skutočnosť, že je v omeškaní s platením splátok bol upozornený v upomienke zo dňa 14.04.2018, keď v tom čase bol v omeškaní so zaplatením sumy 272,76 Eur (časť splátky splatnej v 12/2017 a 3 splátky za obdobie od 01/2018 až 03/2018). Zároveň bol upozornený na možnosť okamžitého zosplatenia, ak nebude dlžná suma zaplatená. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil, preto žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 24.05.2018. Súd prvej inštancie skonštatoval, že premlčacia doba nezačala plynúť odo dňa zosplatenia úveru, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. V súlade s § 53 ods. 9 O.z. v spojení s § 565 O.z., premlčacia doba v zmysle druhej vety § 103 O.z. začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou stále trvá a veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 O.z. najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, pre ktorú k zosplateniu došlo. Podmienky na vyhlásenie okamžitej splatnosti boli v tomto prípade splnené pre splátku splatnú dňa 15.02.2018 a odvtedy začala plynúť trojročná premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného. Žaloba bola na súd podaná dňa 13.04.2021, teda po jej uplynutí. Súd prvej inštancie preto žalobcom uplatnený nárok aj nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok, z dôvodu premlčania zamietol.

1.3 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nesprávny z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p., t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca uplatnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca uviedol, že odvolaním napáda spornú skutočnosť uvedenú v časti odseku 25 rozsudku súdu prvej inštancie, podľa ktorej súd prvej inštancie žalobcom uplatnený nárok aj nárok na úroky z omeškania z dôvodu premlčania zamietol. Žalobca úver zosplatil v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami v zmysle Hlavy 6, § 3, písm. a/. Z výpisu čerpania splátok a úhrad je zrejmé, že sa žalovaný omeškal so splátkami v 19. termíne splatnosti (31.12.2017), 20. termíne splatnosti (31.01.2018), 21. termíne splatnosti (28.02.2018), 22. termíne splatnosti (31.03.2018) a 23. termíne splatnosti (30.04.2018). Zosplatenie úveru bolo uskutočnené dňa 24.05.2018, po 5 mesiacoch omeškania žalovaného so splácaním. Dňa 10.02.2021 bola žalovanému doručená predžalobná výzva ako posledná možnosť na zaplatenie dlžnej sumy. Nakoľko zosplateniu predchádza aj upozornenie formou sms správ o dlžných splátkach, žalovaný vedel, že bol so splátkami v omeškaní. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/133/2019 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/14/2021. Na základe vyššie uvedeného žalobca zosplatil úver a žiadal predčasné splatenie úveru v intencióch zákonných ustanovení v súlade s § 53 ods. 9 O.z. a § 565 O.z. Žalobca nesúhlasí s premlčaním podľa § 103 O.z., úver zosplatil dňa 24.05.2018 a žalobou podanou na súd dňa 13.04.2021 sa domáhal svojho nároku vyplývajúceho z hmotnoprávneho vzťahu. Žalobca dodržal trojročnú premlčaciu dobu a jeho právo bolo uplatnené včas. Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí S. E. B., a.s. vs. A. naznačil, že aj ochrana spotrebiteľa musí mať rozumnú mieru a aj Ústavný súd SR je vo svojej judikatúre kritický k neprimeranej ochrane spotrebiteľa (vo svojom náleze sp. zn. Pl. ÚS 11/2016 zo 07.02.2018 konštatoval, že v spornom konaní je pozícia sudcu ako vyhľadávača dôkazov len v prospech jednej strany neprirodená). Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti tak, aby žalobcovi vyhovel a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania.

3. Dňa 04.02.2022 bolo na súde prvej inštancie osobne podané vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu, vyhotovené J. J. K. konajúcim v mene Občianskeho združenia CSP Prievidza. V písomnom vyjadrení bolo uvedené, že žalovaný zotrváva na všetkých svojich vyjadreniach, stotožňuje sa so zamietavým rozsudkom súdu prvej inštancie, navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a popiera všetky vyjadrenia žalobcu. Toto podanie zaslal súd prvej inštancie na vyjadrenie

žalobcovi. K uvedenému však odvolací súd konštatuje, že predmetné vyjadrenie nebolo podané oprávnenou osobou, nakoľko plnomocenstvo v spise na čl. 106 (v ktorom mal žalovaný splnomocniť občianske združenie k právnym úkonom v uvedenom konaní) bolo urobené v elektronickej podobe bez autorizácie splnomocniteľom, nebola vykonaná zaručená konverzia plnomocenstva, zároveň nebolo dodatočne doručené v listinnej podobe, pričom iné plnomocenstvo v konaní doložené nebolo, a preto naň odvolací súd neprihliadal.

4. Žalobca repliku nepodal.

5. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a mimo nich v zmysle § 380 ods. 2 C.s.p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je v I. výroku vo veci samej vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o trovách konania bol v zmysle § 388 C.s.p. zmenený len z formálnych dôvodov.

6. Súd prvej inštancie vychádzajúc z ustanovenia § 54a O.z. posudzoval nárok žalobcu z hľadiska jeho možného premlčania, pričom dospel k záveru, že žaloba žalobcu bola podaná po uplynutí premlčacej doby, na základe čoho žalobu zamietol. Ustanovenie § 54a bolo do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 343/2018 Z.z. ako reakcia na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 07.02.2018 sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 250/2007 Z.z.“) nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu bolo základným cieľom tejto právnej úpravy vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/209/2020 zo dňa 21.04.2021 a sp. zn. 9Cdo/211/2020 zo dňa 29.09.2021). Odvolací súd uvádza, že z ustanovenia § 54a O.z. je na rozdiel od zrušeného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. zrejme, že ide o úpravu následkov premlčania práva zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá patrí do hmotného práva, časové účinky právnej úpravy upravuje prechodné ustanovenie (§ 879v Občianskeho zákonníka), právna úprava neporušuje rovnosť procesných strán v rámci civilného sporového konania, pretože nevyžaduje jednostrannú ingerenciu súdu v rámci procesu v prospech spotrebiteľa ani rovnosť práv a povinností v rámci spotrebiteľského vzťahu, keďže dopadá rovnako na dodávateľa aj spotrebiteľa a akcentuje princíp právnej istoty v právnych vzťahoch vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože sankcionuje veriteľa (dodávateľa rovnako ako spotrebiteľa) za nedostatočnú starostlivosť o svoje práva (princíp *vigilantibus iura scripta sunt*). Zároveň odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 5/2021-8 zo dňa 12.05.2021, ktorým ústavný súd návrh Okresného súdu Martin na začatie konania o súlade § 54a prvej vety O.z. s Ústavou Slovenskej republiky na predbežnom prerokovaní odmietol ako podaný zjavne neoprávnenou osobou. Nad rámec výroku uznesenia vo vzťahu k opodstatnenosti podaného návrhu Ústavný súd Slovenskej republiky dodal, že na rozdiel od skoršej právnej úpravy, ktorej sa týka už označený nález ústavného súdu (PL. ÚS 11/2016), je normatívny model napádanej úpravy symetrický, nerozlišuje teda medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, a to bez ohľadu na okolnosť, či ide o právo na strane dodávateľa alebo spotrebiteľa. Zároveň je bežnou (a bez pochybnosti o ústavnom súlade mnohopočetne opakovanou legislatívnou praxou) rôznorodá úprava právnych, najmä záväzkových vzťahov v súkromnom práve (typicky práve občianskom a obchodnom) podľa ich špecifickej povahy. Konkrétne pokiaľ ide o osobitnú úpravu spotrebiteľských vzťahov, je nielen dlhodobo legislatívne produkovaná, ale dokonca aj európskym právom explicitne požadovaná. S poukazom na vyššie uvedené, i keď žalobca aplikáciu ustanovenia § 54a O.z. súdom prvej inštancie výslovne nenamietal, považuje odvolací súd za potrebné konštatovať, že použitie § 54a O.z. bolo zo strany súdu prvej inštancie dôvodné, pričom súd prvej inštancie mal v zmysle predmetného ustanovenia povinnosť *ex offio* skúmať možné premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy.

7. Podľa § 101 O.z. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

7.1 V zmysle § 103 O.z. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

7.2 S poukazom na odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vec správne posúdil v otázke premlčania práva (nároku žalobcu), keď žalobu žalobcu z uvedeného dôvodu zamietol. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 O.z. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Argumentácia žalobcu, že pri podaní žaloby dodržal trojročnú premlčaciu dobu nie je správna. Ustanovenie § 101 O.z. je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 O.z. vo vzťahu k nemu je lex specialis, t.j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Predmetné ustanovenie (§ 103 O.z.) neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti (splatnosti) tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Vzhľadom na to, že v prejednávanom spore ide o spotrebiteľskú zmluvu, pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 565 O.z. museli byť splnené aj podmienky stanovené v ustanovení § 53 ods. 9 O.z., podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 O.z. najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska prejednávaného sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 O.z.), a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 O.z.), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 O.z.), ktorou bola v tomto prípade splátka za mesiac február 2018 splatná dňa 15.02.2018, do omeškania s ktorou sa žalovaný dostal dňa 16.02.2018. Najbližšou nasledujúcou splátkou splatnou po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením, t.j. po 16.02.2018 bola splátka splatná dňa 15.06.2018, pretože do splatnosti splátky splatnej dňa 15.05.2018 ešte neuplynuli tri mesiace. Veriteľ uplatnil právo na zaplatenie celej pohľadávky dňa 24.05.2018, t.j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (do 15.06.2018). Splátkou, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru bola teda splátka splatná dňa 15.02.2018. V dôsledku zosplatnenia úveru začala plynúť trojročná premlčacia doba dňom 15.02.2018 a uplynula by dňom 15.02.2021. Vzhľadom na ustanovenie § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení novely - zákona č. 9/2021 Z.z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia COVID-19, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.01.2021) do 28.02.2021 neplynú (spolu 41 dní). Pri zohľadnení predmetnej úpravy je nutné skonštatovať, že plynutie premlčacej doby sa v tomto prípade prerušilo v období od 19.01.2021 do 15.02.2021 (na 28 dní). Po dátume 28.02.2021 žalobcovi doplynula trojročná premlčacia doba (spočítavajúcich 28 dní) a jej koniec pripadol na 29.03.2021. Dňa 28.03.2021 bola totiž nedeľa, a z tohto dôvodu sa podľa § 122 ods. 3 O.z. posledný deň lehoty presunu na najbližší pracovný deň, ktorým bol pondelok 29.03.2021. Keďže žalobu doručil žalobca súdu prvej inštancie až dňa 13.04.2021, urobil tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva. K plynutiu lehôt v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. porovnaj napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/220/2021 zo dňa 29.09.2021.

8. Odvolací súd konštatuje, že ani jeden z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. nebol žalobcom uplatnený dôvodne. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav správne, jeho skutkové zistenia vyplývajú z vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p) a vec v otázke premlčania nároku žalobcu správne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p). Na základe vyššie uvedeného odvolací súd I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

8.1 Toto rozhodnutie nie je v rozpore s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/14/2021 zo dňa 09.06.2021. Oba odvolacie súdy zhodne posudzujú podmienky, za akých môže veriteľ zosplatiť spotrebiteľský úver. Krajský súd v Trenčíne sa nevyjadril k začiatku plynutia premlčacej doby podľa §

103 O.z. a nevytýka okresnému súdu názor, že premlčacia doba podľa § 103 O.z. začína plynúť odo dňa zročnosti omeškanej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť právo na zosplatnenie celého dlhu. 8.2 Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp. zn. 17Co/133/2019 zo dňa 29.07.2020 rovnako posúdil (ako v tejto veci) zákonné podmienky na zosplatnenie úveru veriteľom.

9. Odvolací súd preskúmal aj od I. výroku vo veci samej závislý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku žalovaného na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalovaného na náhradu trov prvoinštančného konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol povinnosť žalobcu zaplatiť náhradu trov konania žalovanému a v akej lehote. Zmena tohto výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie teda súvisí s nesprávnou formuláciou, v ktorej absentovali tieto údaje. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C.s.p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p. V II. výroku bol preto rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C.s.p.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania z dôvodu, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a plný úspech v odvolacom konaní mal žalovaný. Aj o výške a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, preto odvolací súd určil začiatok lehoty na plnenie náhrady trov odvolacieho konania podľa § 232 ods. 2 C.s.p. taktiež od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).